

Sygn. akt II Cz 176/16

POSTANOWIENIE

K., dnia 26 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wojciech Vogt

Sędziowie: SSO Barbara Mokras – spr.

SSO Janusz Roszewski

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2016 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) w W.

przeciwko A. K.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału Cywilnego

Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 12 lutego 2016 r., sygn. akt I Nc 6073/15

p o s t a n a w i a:

uchylić zaskarżone zarządzenie.

SSO Barbara Mokras SSO Wojciech Vogt SSO Janusz Roszewski

Sygn. akt II Cz 176/16

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 12 lutego 2016 r. Przewodniczący Wydziału Cywilnego Sądu Rejonowego w Kaliszu zwrócił pozew (...) w W. przeciwko A. K. o zapłatę.

W uzasadnieniu wskazano, że ww. pozew został wniesiony przez pełnomocnika powoda, będącego radcą prawnym, i opłacony w zaniżonej wysokości 1.000 zł, z uwagi na fakt, że powód dochodził nim zapłaty kwoty 26.027, 99 zł, co uzasadniało zwrot pozwu na podstawie przepisu art. 130² § 1 k.p.c., według którego pismo wniesione przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego, które nie zostało należycie opłacone, przewodniczący zwraca bez wezwania o uiszczenie opłaty, jeżeli pismo podlega opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu sporu.

Zarządzenie to zaskarżył powód w całości, wnosząc o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniewego według norm przepisanych.

Skarżący zarzucił zaskarżonemu zarządzeniu naruszenie przepisu prawa procesowego, tj. art. 13 ust. 1 a ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j. t. Dz. U. z 2014 r., poz. 1025 ze zm.).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Z twierdzeń powoda zawartych w uzasadnieniu pozwu, w wysokim stopniu uprawdopodobnionych przedłożonymi przez powoda dokumentami, wynika, że dochodzona pozwem wierzytelność wynika z tytułu umowy kredytu zawartej przez pozwaną z bankiem, nabytej przez powoda w wyniku zawarcia z bankiem umowy przelewu wierzytelności.

W ocenie Sądu Okręgowego na skutek przelewu wierzytelność nie utraciła charakteru roszczenia wynikającego z czynności bankowej. Zmiana osoby wierzyciela w wyniku przelewu następuje bowiem z zachowaniem tożsamości stosunku zobowiązaniowego pod względem treści i przedmiotu. W wyniku przelewu zmienia się osoba wierzyciela, ale wierzytelność pozostaje ta sama, cesjonariusz uzyskuje ją w takim kształcie prawnym, w jakim ona przysługiwała cedentowi (arg. z art. 509 § 2 k.c.). Tym samym należy uznać, że umowa cesji wierzytelności nie zmieniła źródła roszczenia, jakim jest nadal czynność bankowa - umowa kredytu zawarta z pierwotnym wierzycielem (bankiem). Umowa cesji stanowi jedynie podstawę do ustalenia następstwa prawnego po stronie wierzyciela, nie kształtuje w sposób samodzielny zakresu obowiązków pozwanej.

Stosownie do treści przepisu art. 13 ust. 1 a ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j. t. Dz. U. z 2014 r., poz. 1025 ze zm.), w sprawach o roszczenia wynikające z czynności bankowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.) – a zatem także z umowy kredytu - opłata stosunkowa wynosi 5% wartości przedmiotu sporu lub przedmiotu zaskarżenia, jednak nie mniej niż 30 złotych i nie więcej niż 1000 złotych.

Skoro ustawodawca w treści ww. przepisu posłużył się pojęciem „w sprawach o roszczenia wynikające z czynności bankowych”, to należy przez to rozumieć, iż kategorie spraw do, do których odnosi się opłata ustalana według art. 13 ust. 1a ww. ustawy wyznacza jedynie zakres przedmiotowy sprawy tj. roszczenie wynikające z czynności bankowej. Bez znaczenia dla zastosowania tej normy prawnej pozostaje zatem kryterium podmiotowe strony występującej z roszczeniem.

Powyższe oznacza, że uprawnione jest twierdzenie, iż uiszczona przez profesjonalnego pełnomocnika powoda opłata stosunkowa od pozwu w kwocie 1.000 zł, została wniesiona w prawidłowej wysokości.

Dlatego, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398 k.p.c., orzeczono, jak w sentencji postanowienia.

SSO Barbara Mokras SSO Wojciech Vogt SSO Janusz Roszewski